HOF VAN BEROEP GENT, CORRECTIONELE ZAKEN, 7 FEBRUARI 2019, DERDE KAMER

Notitienummer griffie

2017/SZ/64

P. Z.

Notitienummer parket-generaal

2017/AGG/162

2017/VJ12/64

2017/AGG/162 - 2017/VJ12/64

Not.nr. DE.69.98-001886/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en de burgerlijke partijen

1. nr. **S. G.**
   van Bulgaarse nationaliteit, geboren te (…) op (…)
   verblijvende te, wonende te (…)
   thans te (…)

2. nr. **Y. V. M.,**

   Van Bulgaarse nationaliteit, geboren te (…) op (…)

   verblijvende te, wonende te (…),

   thans te (…)

tegen

1. nr. **P. Z.,**

   Van Bulgaarse nationaliteit, geboren te (…) op (…)

   wonende te (…),

   thans te (…)

2. nr. (...) niet inzake voor het hof

3. nr. (...) niet inzake voor het hof

Verdacht van**: te Sint-Gillis-Waas, gerechtelijk arrondissement Gent, afdeling Dendermonde – Aalst – Sint-Niklaas, en/of elders in het Rijk.**

A. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 181van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de stelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte** met betrekking tot 8 werknemers:

1. **op 21 maart 2013:** ten aanzien van:
   - a. A.P. (Bulgaar)(RR (...));
   - b: M.M. (Bulgaar)(RR (...));
   - c: M.A. (Bulgaar)(RR (...));
   - d: T.Y. (Bulgaar)(RR (...)),
   - e: Z.V. (Bulgaar)(RR (...));

2. **op 1 oktober 2015**, ten aanzien van S. G. (Bulgaar) (paspoort nr: (...));

3. **op 25 oktober 2015**, ten aanzien van Y. V. M. (Bulgaar) (paspoort nr: (...)).

Strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot 3 jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek)

B. B. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk van artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, met betrekking tot 5 werknemers:

   1. A.P. (Bulgaar) (RR (…))

2. M.M. (Bulgaar)(RR (...));
3. M.A. (Bulgaar)(RR (...));
4. T.Y. (Bulgaar)(RR (...));
5. Z.V. (Bulgaar)(RR (...)),

*Strafbaar met een sanctie van **niveau 4**, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6.000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek)*

C. Tussen 20 maart en 25 november 2015, op niet nader te bepalen data:

Zich, ten overstaan van de hierboven sub A en B vermelde werknemers, plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensenhandel; het misdrijf bestaande uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van de reeds sub A vereenzelvigde persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde:

deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid; waarbij de toestemming van de persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is

met de omstandigheid dat:

a. de feiten werden gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen,
b. het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,
c. direct of indirect gebruik is gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

Strafbaar gestekt door de artikelen 433quinquies, 433 sexies en 433 septies Strafwetboek met opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en met een geldboete van 1.000€ tot 100.000 C met dien verstande dat het misdrijf gecorrectionaliseerd wordt, gelet op de afwezigheid van voorgaande correctionele veroordelingen.

De derde:

Gedagvaard zijnde om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de geldboeten en voor de kosten ten laste gelegd van de eerste en de tweede, haar aangestelde of lasthebber, die inbreuken heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelast werd.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen. afdeling Dendermonde, Kamer D13 V. zetelende in correctionele zaken dd. 20 oktober 2017. OP tegenspraak gewezen ten aanzien van P.Z., werd als volgt beslist:

Eerste beklaagde P.Z.:

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C - maakt toepassing van artikel 65. lid 1 van het strafwetboek:

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C samen tot een hoofdgevangenisstraf van **EEN JAAR** en een geldboete van **DUIZEND EURO**, verhoogd met 50 opdeciemen (x6) tot 6.000 euro, te vermeerderen met zeven slachtoffers (x 7) gebracht op **42.000 euro**.

Zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent de eerste beklaagde **gewoon uitstel** voor de hele hoofdgevangenisstraf voor een periode van **vijf jaar**.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Ontzet eerste beklaagde, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek gedurende een termijn van **tien jaar:**

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdrage vergoeding

Spreekt in hoofde van de eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2° lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt de beklaagde (samen met 2 anderen niet inzake voor het hof) tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **55,58 euro**, (meer de betekenings-kosten van huidig vonnis van tweede beklaagde - niet inzake voor het hof).

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Y. V. M. ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk om aan de burgerlijke partij het bedrag van 4.125 euro te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 25 november 2015 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten/ begroot op 780 euro rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij S. G. ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beklaagden **hoofdelijk** om aan de burgerlijke partij te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 1 november 2015 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kost begroot op 780 euro rechtsplegingsvergoeding.

Houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Verklaart gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten en de burgerlijke veroordelingen ten laste van eerste en tweede beklaagde.

Wijst de veroordeelde er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Wijst de burgerlijke partijen voornoemd op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoerings-modaliteiten te worden betrokken. De burgerlijke partijen zullen, bij het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, middels een informatief schrijven door de griffie overgemaakt nader worden ingelicht omtrent de wijze waarop dit kan geschieden (zie K.B. d.d. 29.01.2007 tot uitvoering van artikel 2.6° van de wet van 17.05.2006);

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

* * * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 13 november 2017 door P.Z., zoals aangegeven in de beroepsakte en in het grievenschrift
- op 15 november 2017 door het Openbaar Ministerie, zoals aangegeven in beroepsakte en in het grievenschrift.

* * * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde P. Z. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. C. K. in de plaats van mr. K.V.D.S., beiden advocaat te (…)
- mr. S. P., advocaat te (…), die de burgerlijke partijen S. G. en Y.V.M. vertegenwoordigt In hun eis;
- mevrouw G. V., Advocaat-generaal bij het Arbeidshof, in haar vordering.

* * * *

I. TERMINOLOGIE

1. Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele zaken, van 20 oktober 2017 wordt in dit arrest verder aangeduid als **'beroepen vonnis'**.

2. De zaak werd oorspronkelijk ingeleid bij deze rechtbank door rechtstreekse dagvaarding, hierna aangeduid als **'inleidende akte'**.

II. ONTVANKELIJKHEID HOGER BEROEPEN EN PROCESVERLOOP

3. Elk hoger beroep is ontvankelijk. Gelet op de inhoud van het verzoekschrift zoals bedoeld in artikel 204 Sv. is bet hoger beroep beperkt tot volgende punten:

   a. P.Z.: schuldigverklaring, strafmaat, strafmodaliteiten op strafgebied en ontvankelijkheid, causaal verband en schadebegroting burgerlijk gebied;

   b. Openbaar ministerie: volgberoep en strafmaat

4. Na regelmatige betekening van een dagvaarding in hoger beroep werd de zaak voor de derde kamer van dit hof - zetelend in correctionele zaken - vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 van het Wetboek van strafvordering, wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep.)

5. Ten opzichte van de beklaagde werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185 § 1 Sv.). Ook ten aanzien van de burgerlijke partijen was er tegenspraak.

6. Het hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 6 december 2018, waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger. Wb.).

7. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek.

III. VERDERE BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

III. A. Feiten – misdrijfomschrijvingen - strafbaarstelling

8. 8. De inhoud van de inleidende akte wordt alhier volledig hernomen.

9. De te last gelegde feiten, zo bewezen, zijn strafbaar overeenkomstig de artikelen zoals vermeld in de inleidende akte en in het beroepen vonnis.

10. Op het ogenblik van de feiten (21 maart 2013 - 25 oktober 2015) werd tenlastelegging A bestraft door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek. Met ingang van 1 mei 2016 worden tenlastelegging A1 en A2 bestraft door artikel 181, § 1, 1° van het Sociaal Strafwetboek. Vanaf 1 januari 2017 wordt tenlastelegging B bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en of een geldboete van 600 tot 6.000 euro in toepassing van artikel 12/1 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (art. 28, 55 en 56 van het decreet van 23.12.2016 houdende de implementatie ven de zesde staatshervorming en houdende

diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, Staatsblad 09.02.2017).

III. B. Bevoegdheid

11. In hoofde van de beklaagde werden ten aanzien van de tenlastelegging C verzachtende omstandigheden aangenomen zoals voorzien in de inleidende akte.

12. De feiten, zoals omschreven in de telastleggingen, zijn dienvolgens strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was en dit hof is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering,

III. C. Verjaring

13. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden, gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), alsmede het tijdstip en/of de zoals aangegeven in de inleidende akte.

14. De feiten, voorwerp van beoordeling, zijn in hoofde van de beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, zodat de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten die met betrekking tot elk van hen afzonderlijk bewezen worden verklaard en die onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit (25/11/2015).

III. D. Ten gronde

III. D. 1. Relevante feiten en omstandigheden

15. Het beroepen vonnis, (blz. 5-14) bevat een overzicht van de feiten. Het hof herneemt dit overzicht en gaat eveneens uit van de daarin vervatte gegevens.

III D. 2. Bewijs feiten en schuld van de beklaagde

16. Overeenkomstig de inhoud van de inleidende akte wordt de beklaagde (enkel) vervolgd voor volgende feiten:

    a. **Op 21 maart 2013** (5 werknemers: A.P., M.M., M.A., T.Y., Z.V.), 1 oktober 2015 (1 werknemer: S. G.) en 25 oktober 2015 (1 werknemer: Y. V. M.) te St. Gillis Waas en of elders in het rijk : inbreuk op artikel 181 van het sociaal strafwetboek : niet onmiddellijke aangifte van tewerkstelling aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen **ten opzichte van 7 werknemers** (opmerking van het hof: **in de inleidende akte staat verkeerdelijk 8 werknemers - deze**

materiële vergissing wordt hier rechtgezet) (telastlegging A.1.(a tot en met e), A.2. en A.3.).

b. **Op 21 maart 2013** te St. Gillis Waas en of elders in het rijk: inbreuk op artikel 175 § 1 van het sociaal strafwetboek: arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België met betrekking tot 5 werknemers (telastlegging B.1. tot en met B.5.). Het betreft de werknemers A.P., M.M., M.A., T.Y. en Z.V.

c. **Tussen 20 maart en 25 november 2015, op niet nader te bepalen data** te St. Gillis Waas en of elders in het rijk: mensenhandel (telastlegging C) ten overstaan van de in de telastlegging sub A en B vermelde werknemers. Het hof merkt op dat, gelet op de weerhouden geïncrimineerde periode in de telastlegging C. het enkel de werknemers S. G. en Y. V. M. kan betreffen, ter uitsluiting van de (vijf) overige werknemers, bedoeld in de telastleggingen A en B, nu deze vijf werknemers werden aangetroffen op een ander tijdstip (nl. 21/03/2013), gelegen buiten deze periode.

17. Het hof stelt nu reeds vast dat de beklaagde In deze zaak slechts éénmaal werd verhoord, nl. op 13 mei 2013 en dit met betrekking tot de feiten die het voorwerp uitmaken van de telastleggingen A.l. (a tot en met e) en B.1 tot en met B.5. Wat betreft de feiten zoals voorwerp van de telastleggingen A.2. en A.3. alsmede C geschiedde geen verhoor. Inzake de feiten zoals voorwerp van deze telastleggingen (A.2. en A.3. alsmede C) zijn in het strafdossier enkel de verklaringen van de genaamden Y.V.M. en S.G. terug te vinden. Deze laatste feiten worden door de beklaagden thans ten stelligste betwist. Wat betreft de vaststellingen , verricht in datum van 30 juni 2015, werd de beklaagde al evenmin verhoord. Het hof stelt trouwens vast dat, wat deze feiten betreft (feiten 30/6/2015), geen vervolgingen hoofdens inbreuken op het sociaal strafwetboek werden ingesteld.

18. Beoordeling feiten vastgesteld op 21 maart 2013 (tenlastleggingen A.1. (a tot en met e) en B. (1 tot en met 5):

a. Uit het proces-verbaal DE.069.11.015199.15 blijkt dat de vijf voornoemde personen werden aangetroffen omstreeks 10u15 op een werf gelegen te 9100 Sint-Niklaas (…). Ze droegen werkkledij van de firma (…) en ze verplaatsten zich met een voertuig van de firma B. Er konden geen Limosadocumenten worden voorgelegd. De Limosadocumenten werden naderhand bezorgd. Uit deze stukken (stukken 24 tot en met 28 van het strafdossier) blijkt de melding te zijn gebeurd op 21 maart 2013 om 13u29 en 14u45 meer bepaald voor de periode 26 november 2012 tot 30 april 2013 (Z.V., T.Y., M.A.) en voor de periode 9 maart 2013 tot 30 april 2013 (A.P., M.M.).

b. De sociaal inspecteur bevestigt op 30 januari 2017 dat er na de controle een Limosa-melding werd gedaan voor deze werknemers. Allen werdén gemeld ais werknemer van de firma B., firma naar Bulgaars recht met BTW-nummer (...).

c. Op de website van de Europe Commissie (VIES) werd de geldigheid van het BTW-nummer nagegaan doch deze blijkt niet te bestaan. Nazicht van het Bulgaarse

handelsregister gaf daarentegen wel een positief antwoord. De firma werd opgericht in 2012. Er konden echter geen A1-documenten worden teruggevonden

d. De Bulgaarse autoriteiten deelden mee (vrij vertaald) : *"Als gevolg van een actie uitgevoerd door het bevoegde territoriale directoraat van de inspectie van het Nationaal Agentschap voor de Ontvangsten m.b.t. firma B. werd er - overeenkomstig de informatie, ontvangen op 24.09.2013 vanwege het Nationaal Agentschap voor de Ontvangsten - vastgesteld dat de onderneming haar activiteit doorgaans niet uitoefent in de Republiek Bulgarije, overeenkomstig art. 12 (1) van de EG-verordening nr. 883/2004 en art. 4 van de EG-verordening nr. 987/2009."*

e. Uit de verklaringen van de aan het werk aangetroffen personen blijkt dat er door de beklaagde en de genaamde P.B. op bedrieglijke wijze een (detacherings-) constructie werd opgezet waarbij werknemers, zgz. In dienst van een Bulgaarse firma (B.), in werkelijkheid in België door de firma BVBA B. werden tewerkgesteld. De tewerkstelling voldeed geenszins de bepalingen (art. 31, §. 1) van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stelling van werknemers ten behoeve van gebruikers (zie ook motieven blz. 18-20 beroepen vonnis).

f. Het opsporingsonderzoek, inzonderheid het verhoor van de aangetroffen werknemers, leverde volgende resultaten op:

- Geen van de arbeiders kende het adres van de firma B. in Bulgarije, sommigen kenden amper de naam van de firma.
- Zij hebben nooit voor de firma B. gewerkt in Bulgarije, ze werden gecontacteerd om in België te komen werken. Er werden geen contracten opgesteld.
- Ze werken 8 a 10 uur per dag, zes dagen per week. Er was hen een loon beloofd van 200 à 250 euro per maand. De werkkledij en materiaal werden aangeleverd door de Belgische firma B.
- Geen van de arbeiders had al gehoord van Limosa of A1 documenten.

Voorts verwijzen de hierboven aan het werk aangetroffen personen naar de heer P.B.

- M.A.: *"... Ik werk zes dagen op zeven per week, De afspraak was dat ik maandelijks 200 EURO zou verdienen. Dit bedrag wordt bij door P.B. cash In de hand uitbetaald en is de baas van de Bulgaarse firma B. Ik heb geen contract getekend en ben nooit op het adres van de firma in Bulgarije geweest. Door P.B. werd mij beloofd om sociale bijdragen te betalen, ik heb nooit voor B. In Bulgarije gewerkt en ben aangeworven om in België te komen werken ..."* (kaft I, stuk 5 van het strafdossier).
- T.Y.: *"... Ik werk voor de Bulgaarse firma B. en de baas is P.B. Ik kon mij niet herinneren dat ik een contract heb getekend voor het werk In België. Ik heb voor B. niet gewerkt in Bulgarije. Ik werk zes dagen op zeven per week en ik werk dagelijks 8 à 10 uur afhankelijk van het weer. Ik ontvang*

maandelijks 200 euro en dit geld wordt mij In de hand betaald door de baas = P.B. ...." (kaft I, stuk 6 van het strafdossier)

- Z.V.: *"... Ik werk voor de Bulgaarse firma B., de baas heet P.B. Ik werk reeds sinds december 2012 in België. Ik heb nog nooit voor de firma gewerkt in Bulgarije. …"* (kaft stuk 7 van het strafdossier).
- A.P.: *"... Ik werk voor de firma B., ik ken het adres niet. Ik heb nooit voor de firma gewerkt in Bulgarije. Ik ken de firma via mijn schoonzoon M.A. … De baas is P.B. Ik heb geen contract getekend. …"* (kaft I, stuk 8 van het strafdossier)

g. Ook uit de stukken van het aanvullend onderzoek in het strafdossier (kaft 5, stuk 28b) blijkt niet dat de op 21 maart 2013 aangetroffen werknemers op dat ogenblik een arbeidsovereenkomst hadden afgesloten met firma B.

h. Op 21 maart 2013 waren onderdanen van Bulgarije nog onderworpen aan een arbeidskaart. Op die datum was geen van de aangetroffen personen in het bezit van een arbeidskaart.

i. De telastleggingen A.1. (a tot en met e) en B. (1 tot en met 5) zijn, gelet op deze vaststellingen (inzonderheid hetgeen in randnummers 18, e) f) en g) vastgesteld) voor dit hof bewezen gebleven in hoofde van de beklaagde, gelet op de beoordelingsgegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Alle verzamelde gegevens en verklaringen, gelezen en beoordeeld in hun onderlinge samenhang en verband, dwingen bij dit hof de overtuiging af dat er geen tewerkstelling was voor de firma B. (er was zelfs helemaal geen arbeidsovereenkomst met deze firma), doch wel een tewerkstelling door en onder gezag van de firma BVBA B., waarbinnen de beklaagde een leidinggevende functie (zaakvoerder) vervulde.

19. Beoordeling telastleggingen A.2. A.3. en C.:

a. Zoals hoger aangegeven werd de beklaagde niet eens verhoord omtrent de tewerkstelling van de genaamden S. G. en Y. V. M. In het strafdossier berusten enkel de verklaringen van deze twee laatste personen.

b. Er geschiedde al evenmin verder gedetailleerd of doorgedreven onderzoek naar de concrete werk- en leefomstandigheden van deze twee personen bij de firma B.V.B.A. B.

c. In zulke omstandigheden stelt het hof vast dat de bewijsvoerring deze telastleggingen betreft, mank loopt en in juridisch opzicht deerlijk faalt. Gelet op de karige gegevens die het strafdossier bevat wat betreft de beweerde feiten, gepleegd op 01/10/2015, 25/10/2015 (zie telastelegging A.2. en A.3.) en in de periode van 20/03/2015 tot 25/11/2015 (op niet nader te bepalen data - zie telastlegging C.) heerst er in de huidige strafzaak redelijke twijfel wat betreft de aldus te last gelegde feiten en de schuld van de beklaagde. Deze laatste wordt dan ook thans ontslagen van rechtsvervolging deze feiten, zonder kosten, deze kosten

één en ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de alhier bewezen gebleven telastleggingen zoals omschreven onder A.1. (a tot en met e) en B. (1 tot en met 5). Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht hervormd.

20. Alle overige middelen en argumenten worden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.

II. E. Bestraffing en bijkomende veroordelingen

21. De feiten, alhier in hoofde van de beklaagde bewezen gebleven voorwerp van de telasteleggingen A.1 (a tot en met e) en B. (1 tof en met 5), zoals hoger in dit arrest aangegeven, zijn de uitwerking van eenzelfde strafbaar opzet, zodat met toepassing van artikel 65 strafwetboek voor deze feiten tezamen slechts één straf wordt opgelegd, nl. de zwaarste.

22. Bij de straftoemeting houdt het hof rekening met:

a. Door werkstelling van personen die geen machtiging hebben van verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging of die niet in het bezit zijn van een arbeidskaart ondergraaft beklaagde het beleid van de overheid m.b.t. de tewerkstelling van vreemdelingen;

b. door geen tijdige DIMONA-aangifte te verrichten voor hun werknemers maakt de beklaagde de controle op het nakomen van de verplichtingen die beklaagde heeft i.g.v. de sociale wetgeving moeilijk tot onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wijd opengezet voor het niet betalen van sociale zekerheidsbijdragen;

c. de aard en objectieve ernst van de bewezen gebleven feiten;

d. de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;

e. de persoonlijkheid van de beklaagde;

f. het strafrechtelijk verleden van de beklaagde op het ogenblik van de feiten

g. het beginsel dat de straftoemeting niet alleen de vergeldingsbehoefte, maar ook de preventie moet dienen. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

23. De beklaagde vraagt toepassing van artikel 21ter V.T.Sv. wegens overschrijding van de redelijke termijn. Dit verweer wordt gehonoreerd. De feiten die thans bewezen zijn gebleven dateren van maart 2013 en de beklaagde werd terzake reeds verhoord op

13 mei 2013. Er werd slechts proces-verbaal opgesteld op 14/07/2015. Er was een stilstand van ongeveer twee jaar die niet te wijten is aan de beklaagde.

24. Rekening houdend met deze parameters én de toepassing van artikel 21ter V.T.Sv. volstaat een geldboete van 100 euro X 6 (50 opdeciemen) = 600 euro X 5 werknemers = 3.000 euro als gepaste en wetmatige straf ter beteugeling van de alhier bewezen gebleven feiten. Deze bestraffing blijft absoluut noodzakelijk om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en om verdere recidive In zijn hoofde te voorkomen. De vervangende gevangenisstraf wordt bepaald op 60 dagen.

25. Bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten:

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding (art. 91 K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzeaken) is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (Cass. 09/11/1994, J.T. 1995, 214; A.C. 1994, 938; navolgbaar). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen, die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen (Cass., 03/03/1993, A.R. nr. 402; navolgbaar).

Artikel 2 Swb. is op die bijdrage niet toepasselijk.

Krachtens artikel 6, eerste alinea, van de Programmawet II van 27.12.2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het Koninklijk Besluit van 27.4.2007, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken blijven toepasselijk. Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28/12/1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, blijft de beklaagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel (ingevolge het Koninklijk besluit dd. 13/11/2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950 wat betreft de administratieve kosten in strafzaken) en na indexatie zoals bepaald in de artikelen 148 en 149 van het Algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken € 53,58 (zie ook omzendbrief 131/5 over de indexering van de bedragen die mogen worden aangerekend door de personen die door de gerechtelijke overheden worden gevorderd voor het uitvoeren van een opdracht in een dienstverlenende rol die gerechtskosten in strafzaken geneert, gepubliceerd in B.S. 04/10/2018) .

Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd wat de thans veroordeelde betreft.

26. Bijdrage fonds voor tweedelijnsbijstand: Met toepassing van artikel 4 § 3 en 5 § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridisch tweedelijnsbijstand (ingevolge art. 6 van het K.B. van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand in werking getreden op 1 mei 2017) wordt P.Z. (de veroordeelde verdachte) veroordeeld tot het betalen van een bijdragen va 20 euro aan het fonds voor tweedelijnsbijstand (zaak bij dit hof ingeleid door de akte hoger beroep, opgesteld op of na 1/5/2017).

27. De navolgende beslissingen vervat in het beroepen vonnis, worden bevestigd:

a. Solidariteitsbijdrage (200 euro) (blz. 27 beroepen vonnis)

b. Gerechtskosten eerste aanleg (blz. 28 beroepen vonnis);

28. De beklaagde wordt thans bijkomend veroordeeld tot de kosten van het hoger beroep, zoals hierna in het geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie.

IV. BEOORDELING VAN DE BURGERLIJKE VORDERING

29. Gelet op de beslissingen op strafgebied (vrijspraak betichtingen A.2., A.3. en C.) zijn deze vorderingen thans ongegrond. Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF, recht doende **op tegenspraak;**

Met toepassing van de artikelen:

In de inleidende akte, het beroepen vonnis (ter uitzondering van de artikelen 433quinquies, 433 sexies en 433 septies strafwetboek) en hoger in dit arrest aangegeven

21terV.T.Sv.

211 en 212 Sv.

24 van de wet van 15/06/1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

OP STRAFGEBIED

Bevestigt het beroepen vonnis enkel wat betreft:

- Het bewijs en de onschuld van de beklaagde voor wat betreft de feiten zoals omschreven onder A.1. (a tot en met e) en B (1 tot en met 5);
- De veroordeling van de beklaagde tot het betalen van een solidariteitsbijdrage van 200 euro en de gerechtskosten in eerste aanleg.

Doet het beroepen vonnis voor het overige teniet en opnieuw wijzende desbetreffend:

Veroordeelt P.Z. uit hoogde van de alhier bewezen gebleven misdrijven (de feiten zoals omschreven onder A.1. (a tot en met e) en B. (1 tot en met 5)) tot een geldboete van

HONDERD EURO x 6 (50 opdeciemen) 600 euro x 5 werknemers = 3.000 euro of een vervangende gevangenisstraf (art. 40 Sw.) van 60 dagen.

Bepaalt het bedrag van de bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten, waartoe de beklaagde thans veroordeeld blijft, op **53,58 euro.**

Veroordeelt hem thans tevens tot het betalen van een vergoeding van **20,00 euro** aan het fonds voor tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt hem ook tot de kosten van het hoger beroep, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, alhier in het geheel begroot op **171,89 euro,** met uitzondering van de kosten van dagvaarding van de burgerlijke partijen, die ten laste van de Staat blijven.

OP BURGERLIJK GEBIED

Vernietigt het beroepen vonnis.

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen Y. V. M. en S. G. ongegrond.

Houdt ambtshalve de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep van Gent, samengesteld uit de magistraten in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

(...)

En op de openbare terechtzitting van ZEVEN FEBUARI TWEEDUIZEND EN NEGENTIEN uitgesproken door Kamervoorzitter;